

maaske en lille Formue, yderligere skal straffes ved ogsaa at skulle betale kommunal Formueskat.

Vi for vort Vedkommende kan altsaa ikke gaa ind paa dette Lovforslag, idet vi netop mener, at den personlige Beskatning i Forvejen er saa høj, som den kan taale at være, naar vi ser paa den samlede Beskatning til Stat og Kommune, og jeg tror netop, det vil være meget ønskeligt, om man kunde gaa til en Lempelse her, ikke mindst paa Formueskatten, for at animere Folk til at spare mest muligt op. Der er jo ingen Tvivl om, at vi er naaet til en meget kraftig Beskatning, og vi har kun det at sige fra vor Side til det ærede Parti og de ærede Ordførere, at hvis de Herrer havde gjort deres Pligt i Tide, var dette Lovforslag slet ikke kommet til at foreligge, for hvis de Herrer var gaaet ind paa en Regulering af de offentlige Udgifter, den Gang de gik ind for en Kronepolitik, der førte til denne uventet stærke Stigning af Kronen, hvis de Herrer samtidig var gaaet ind for det, der var deres absolutte Pligt: at bringe Udgifterne ned, saa var den Stigning i Skatteprocenten, som vi nu ser i en Række Kommuner, ikke indtraadt, og paa Steder, hvor man har kunnet holde Skatteprocenten paa samme Højde som i Fjor eller endda gaa noget ned, som man har kunnet visse Steder, vilde man kunne være gaaet til en betragtelig Nedsættelse af Skatten.

Nu siger det ærede Medlem, at Regeringens Nedsættelsesforslag betyder ikke noget, ja, de betyder maaske noget for Staten, men ikke for Kommunerne. Det er ganske urigtigt. Enhver, der har med kommunale Forhold at gøre, vil vide, at paa en Række Omraader vil der blive Tale om en Aflastning. Automatisk vil ogsaa de socialdemokratiske ledede Kommuner, først og fremmest den store Københavns Kommune, nedsætte deres Lønningsudgifter, saa snart en tilsvarende Lov er vedtaget for Statens Vedkommende; man vil med Kyshaand modtage disse Nedsættelser, og der vil her blive Tale om betydelige Nedsættelser af Kommunerne Udgifter. Og det samme gælder ogsaa paa de sociale Loves Omraade. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men kun nævne et enkelt Tilfælde. Jeg mener, man her er gaaet saa lempeligt til Værks, at Kommunerne ikke behøver at gaa til den Udgiftsforøgelse, der er talt om fra anden Side. Jeg har selv en Række Aar i en Købstad staaet som Formand for et Udvalg, der administrerede Alderdomsunderstøttelsen, og naar Stillingen nu er den, at det Lov-

forslag, der for Tiden foreligger, giver Kommunerne Adgang til at anvende 4 Gange saa meget som før Krigen, medens vi har et Pristal paa 181, skulde jeg mene, at man meget vel kan yde en forsvarlig Hjælp paa det Grundlag, som indeholdes i Regeringens Forslag. Derfor mener jeg slet ikke, der kan blive Tale om de nye Udgifter, som man nu søger at afskrække os med fra socialdemokratisk Side. Man vil sikkert ogsaa med Kyshaand tage mod den Nedsættelse, der er foreslaaet, men jeg tvivler naturligvis ikke om, at det er os, der skal angribes for denne Lovgivning, som dog er ganske nødvendig, og som de Herrer selv havde haft Pligt til at føre igennem.

Jeg vil altsaa sige, at vi for vort Vedkommende har vist Vejen gennem de Forslag, der er fremme om Nedbringelse af de offentlige Udgifter i Stat og Kommune. Det er en af Vejene til at hjælpe Kommunerne. Vi er endvidere villige til at overføre betydelige Afgifter til Kommunerne; det vil ogsaa betyde en Lettelse for dem — jeg tænker naturligvis her særlig paa Automobilafgiften. Og sidst, men ikke mindst, vil jeg fremhæve, at vi for vort Vedkommende har ønsket at tage Hensyn til Kommunernes Økonomi, naar der var Tale om Udnyttelse af de forhaandenværende Skattekilder. Der tales her om Ejendomsbeskatningens Størrelse; jeg vil gøre opmærksom paa, at vi har modsat taget en Forøgelse af Ejendoms-skatten til Staten netop af Hensyn til Kommunernes Økonomi, og naar vi, hvad der forhaabentlig vil blive Tilfældet, i alt Fald i nogen Maade kan gaa til en Skattelettelse, efter at de forelagte Besparelsesforslag er gennemført, kan vi ogsaa der meget vel tage et særligt Hensyn til Kommunernes Økonomi, idet vi for vort Vedkommende mener, at vi fortsat skal opretholde i det store og hele den Luksusbeskatning, vi har, og derimod lempe visse Sæts i den direkte personlige Beskatning; derved tager vi Hensyn til Kommunerne, der jo i særlig Grad er henvist til denne Skattekilde foruden Ejendomsbeskatningen.

Som Forholdene ligger, kan vi altsaa lige saa lidt nu som tidligere, jeg havde nær sagt: mindre nu end tidligere, gaa med til dette socialistiske Forslag. Vi mener, det er ganske urimeligt. Man har Gang paa Gang sagt her ved forskellige Lejligheder, og navnlig har Socialdemokraternes store nationaløkonomiske Sol, det ærede Medlem Hr. Bording, Gang paa Gang fremhævet, at vi skal træffe Foranstaltninger, der letter Byrderne for dem, der har lidt under Krone-